

خبر
<div></div> <div><div> <div><div>↓</div></div> <div></div> </div></div>
<div><div> </div>   علت سیل و حشناک اسپانیا </div> <div><div> </div>   چه بود؟ </div>
<p>پدرو سانچز، نخست‌وزیر اسپانیا، در روز شنبه دوم نوامبر با اعلام آمار جدید کشته‌های سیل در اسپانیا به تعداد ۲۱۱ نفر، از اعزام ۱۰ هزار سرباز و افسر پلیس دیگر برای استقرار در مناطق سیل‌زده والنسیا واقع در جنوب شرقی اسپانیا که با ۱٫۸۷ میلیون نفر سومین شهر بزرگ اسپانیاست، خبر داد. این سیل که در طی بارشی بی‌سابقه در شب سه‌شنبه ۱۲۹ اکتبر ۲۰۲۴ رخ داد منجر به مرگ‌بارترین سیل‌های نیم قرن اخیر این کشور شد و پیامدهای ویرانگری به همراه داشت. در شب وقوع حادثه، میزان بارندگی در منطقه به حدی بود که معادل یک سال بارش در تنها هشت ساعت بر سر مناطقی مانند روستای چپوادر پشت کوه‌های والنسیا فروریخت. این حجم از بارش به حدی بود که زیرساخت‌های منطقه را غافلگیر کرد. به گفته کارشناسان آژانس هواشناسی اسپانیا (AEMET)، این سیل تاریخی و یکی از شدیدترین بارش‌های ثبت‌شده در این منطقه از اوایل قرن تاکنون بوده است.</p> <p>در حالی که رخدادهای شدید جوی از جمله سیل‌ها در دهه‌های اخیر افزایش یافته‌اند، بسیاری از دانشمندان تغییرات اقلیمی را از دلایل اصلی چنین پدیده‌هایی می‌دانند. افزایش دمای زمین و نگرهداری بیشتر انرژی در جو، بارش‌های سنگین‌تر و شدیدتری را به همراه داشته است. اسپانیا در دو سال گذشته خشکسالی‌های شدیدی را تجربه کرده است. این امر باعث پدید آمدن پدیده رواناب‌شد و زمین در جذب این همه آب ناتوان ماند.</p> <p>به گفته آژانس هواشناسی اسپانیا: «ما در جهانی گرم‌تر از گذشته زندگی می‌کنیم که اتمسفر آن انرژی بیشتری را نگه می‌دارد. این امر بر شدت و فراوانی رویدادهای جوی تأثیر می‌گذارد و رخدادهایی مانند سیل‌های اخیر را تشدید می‌کند.»</p> <p>گسترش شهرها و ساخت‌وسازهای گسترده و بدون توجه به جریان طبیعی آب، به‌ویژه در شهرهایی مانند لالکودیا در والنسیا، باعث شده آب باران امکان جذب و هدایت طبیعی را نداشته باشد و به سرعت وارد مناطق مسکونی شود. در این منطقه گسترش مناطق مصنوعی متعدد باعث شد تا فضا‌های طبیعی جای خود را به بتن که کاملاً غیر قابل نفوذ است، بدهد. جس نویمان، استاد هیدرولوژی در دانشگاه ریدینگ بریتانیا، در یادداشتی برای خبرگزاری فرانسه، نوشت: «ما باید به‌طور جدی در مورد چگونگی طراحی بهتر مناظر، ساختمان‌ها و شهرها فکر کنیم.»</p> <p>آژانس ملی هواشناسی اسپانیا صبح روز سه‌شنبه در ساعت ۷:۳۱ صبح هشدار قرمز را برای منطقه والنسیا صادر کرد که در آن هشدار کاملأ بدون ابهام تحت عنوان «احتیاط بزرگ! میزان خطر بسیار بالاست»، دیده می‌شد. در وهله نخست عدم توجه کافی مردم به این هشدار اولیه وجود داشت، چنه نفر اعتراف کردند که با وجود هشدارها بیرون رفت‌اند و توضیح دادند که از جدی بودن وضعیت آگاه نبودند.</p> <p>در کنار این موضوع، با بدتر شدن وضعیت، تنها حدود ساعت پنج بعدازظهر بود که نهاد منطقه‌ای مسئول هماهنگی اقدامات امدادی در صورت بروز شرایط اضطراری، کار خود را شروع کرد. پیام هشدار ارسال شده توسط سرویس حفاظت مدنی به ساکنان والنسیا مبنی بر عدم خروج از خانه، تنها بعد از ساعت هشت بعدازظهر و به گزارش روزنامه ال پائیس، در مورد برخی از مناطق حتی بعد از ساعت ۹ شب ارسال شد که در آن زمان دیگر خیلی دیر شده بود.</p> <p>با آغاز سیل، پیام‌های زیادی مبنی بر درخواست کمک ارسال شده بود اما در آن زمان رسیدن به برخی مناطق سیل‌زده کاملاً غیرممکن بود. این شرایط باعث شد تیم‌های امداد و نجات نتوانند به سرعت به کمک مردم بروند و عملیات امداد با تأخیر مواجه شد. بسیاری از افرادی که در خودروهای خود به دام افتاده بودند یا به دلیل شدت آب در خانه‌های خود محبوس شده بودند، مجبور شدند به‌طور موقت بدون کمک باقی بمانند. به گفته رئیس کمیسیون اروپا، این رخدادها واقعیت تلخ تغییرات اقلیمی را نشان می‌دهد و اتحادیه اروپا باید تمامی ابزارها را برای مقابله با چنین بحران‌هایی به کار گیرد. در واقع این سیل ناگهانی خیابان‌های باریک را به تله‌های مرگ تبدیل کرد.</p> <p>این عوامل دست به دست هم داده و موجب شدند تعداد قربانیان سیل اسپانیا به طرز نگران‌کننده‌ای بالا برود. این فاجعه یک‌بار دیگر ضرورت آمادگی برای تغییرات اقلیمی و بازنگری در ساختارهای شهری را به اسپانیا و دیگر کشورهای جهان یادآور می‌شود. همچنین لزوم توجه و جدی گرفتن شهروندان به هشدارهای آب و هوایی و انجام آموزش‌های لازم برای آمادگی شهروندان در زمان وقوع بلایای طبیعی را گوشزد می‌کند.</p>

جهان

گزارش
براساس گزارش اخیر سازمان جهانی کار (ILO) ۷۵ درصد از ۱۵۰ میلیون نفر بیکار در سراسر جهان از هیچ گونه مزایای بیمه بیکاری برخوردار نیستند. در واقع کشورهای ثروتمند در اروپا و آمریکای شمالی این مزایا را به دلیل تغییر در سیاست‌های اقتصادی، کاهش هزینه‌های دولت و سیاست‌های بازار کار محدود کردند. این کاهش حمایت می‌توانست شامل کوتاه‌تر کردن دوره پرداخت بیمه بیکاری، کاهش مقدار پرداخت‌ها یا محدود کردن شرایط دسترسی به بیمه بیکاری باشد. در نتیجه، این کاهش‌ها تأثیری در امنیت مالی بیکاران در این کشورها برجا گذاشت و چالش‌هایی را برای کسانی که نیازمند فرصت بیشتر برای یافتن شغل مناسب بودند، ایجاد کرد.

بر پایه این گزارش اتریش، بلژیک، دانمارک، فنلاند، فرانسه، آلمان، ایسلند، لوکزامبورگ، هلند، نروژ، پرتغال، اسپانیا، سوئد و سوئیس سخاوتمندانه‌ترین و جامع‌ترین سیستم‌های حمایت از بیکاری را برای تمام کشورهای عضو سازمان بین‌المللی کار فراهم می‌کنند.

این گزارش استرالیا، کانادا، ایرلند، ژاپن، نیوزیلند، بریتانیا و ایالات متحده را در دسته سیستم‌های سطح متوسط قرار می‌دهد. در این کشورها، تعداد کمتری از افراد بیکار از مزایای بیمه بیکاری بهره‌مند می‌شوند و میزان گرامتی که ارائه می‌شود کمتر از کشورهای رده اول است. پرداخت مزایا که در این گزارش از آن به‌عنوان نرخ‌های جایگزین حقوق خالص یاد می‌شود، در کشورهای سطح متوسط از ۲۳ درصد دستمزدها در نیوزیلند تا ۵۸ درصد در کانادا و ایالات متحده متغیر است. در مقابل، کشورهای سطح بالا مانند فنلاند و اسپانیا به ترتیب ۶۳ درصد و ۷۷ درصد از میانگین درآمد ملی را در بیمه بیکاری خود ارائه می‌دهند.

طبق گزارش مذکور ایالات متحده، کانادا و بریتانیا به دلیل کوتاه بودن مدت پرداخت مزایای بیکاری، که کمتر از ۱۲ ماه است در رتبه پایین‌تری قرار دارند.

لزوم گسترش حمایت اجتماعی برای همه

پوشش ضعیف بیمه بیکاری که تهدیدات گسترده‌ای را متوجه امنیت و حمایت کارگران در سراسر جهان می‌کند تنها مشکل بررسی شده در این گزارش نیست. این گزارش هشدار می‌دهد که اکثریت جمعیت از جمله کارگران بخش غیررسمی و افراد خوداشتغال، در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، هیچ‌گونه حمایت اجتماعی ندارند. همچنین تأکید می‌کند که تمرکز اصلی باید بر گسترش پوشش بیمه‌ای این کارگران باشد.

گزارش یادشده به مشکلات موجود در سیستم‌های حمایت اجتماعی و ضرورت گسترش آن‌ها برای همه به‌ویژه کارگران آسیب‌پذیر اشاره دارد. هدف اصلی این گسترش، تضمین دسترسی به خدمات ضروری مانند مزایای بیکاری، بهداشت درمان و مستمری‌ها برای تمامی افراد، صرف‌نظر از وضعیت اقتصادی آن‌هاست.

خوان سومایوا، مدیرکل سابق سازمان بین‌المللی کار در مقدمه این گزارش می‌گوید: «با وجود تبلیغات هراس‌انگیز درباره هزینه‌های حمایت‌های اجتماعی همچون مزایای بیکاری، حمایت اجتماعی، حتی در اشکال به‌ظاهر پرهزینه‌ای که در اکثر کشورهای پیشرفته وجود دارد، در بلندمدت مقرون به‌صرفه است.» سومایوا در واقع تأکید دارد که با وجود نگرانی‌های گسترده‌ای که در مورد هزینه‌های حمایت اجتماعی وجود دارد، این نوع حمایت در بلندمدت برای کشورهای پیشرفته قابل تأمین و مدیریت است. او تأکید می‌کند که تأمین این نوع خدمات نه‌تنها ضروری است بلکه در نهایت برای جامعه بهره‌وری بیشتری به همراه دارد. این بدان معناست که جوامعی که به نیازهای اجتماعی و امنیت اعضای آسیب‌پذیر خود توجه کافی ندارند، در نهایت با عواقب منفی و بازخورهای مخرب

«اشتغال حمایتی» به عنوان راه‌حلی برای کاهش هزینه‌های تأمین اجتماعی مطرح شده است. این گزارش پیشنهاد می‌کند که ارائه مزایای بیکاری باید به‌طور نزدیک با سیاست‌های بازار کار هماهنگ شود. همچنین بر گسترش پوشش مزایای بیکاری تأکید شده که می‌تواند امنیت درآمد را برای گروه‌های بزرگ‌تری از بیکاران فراهم کرده و تأثیر مثبتی بر انعطاف‌پذیری بازار کار داشته باشد.

کشورهای در حال توسعه

سازمان بین‌المللی کار (ILO) پیشنهاد می‌کند که گروه‌های کارگری از طریق استخدام در برنامه‌های زیرساختی که نیازمند نیروی کار هستند، حمایت شوند. این پروژه‌ها شامل ساخت جاده‌های دسترسی، احیای زمین‌ها، ساخت سدهای کوچک، چاه‌ها و سیستم‌های آبیاری، شبکه‌های زهکشی و فاضلاب، مدارس و مراکز بهداشتی است.

در گزارش سازمان بین‌المللی کار آمده است که اشتغال ارائه‌شده در چنین برنامه‌هایی می‌تواند به‌گونه‌ای سازمان‌دهی شود که به کارگران اطمینان دهد برای تعداد مشخصی از روزهای هر سال، تضمین اشتغال خواهند داشت. این رویکرد می‌تواند درآمد و امنیت شغلی بهتری برای گروه‌های کم‌درآمد فراهم کند؛ زیرا به آن‌ها فرصت می‌دهد در پروژه‌های زیربنایی که نیازمند نیروی کار بیشتری هستند، مشارکت کنند.

برنامه‌های اشتغال‌زایی تحت حمایت سازمان بین‌المللی کار در حال حاضر در بوتسوانا، کنیا، جمهوری متحد تانزانیا و آفریقای جنوبی وجود دارد. برخی دیگر، در کشورهای آفریقایی آفراسوی و پرتغالی‌زبان، از بانک جهانی حمایت مالی دریافت می‌کنند.

مرکز و شرق اروپا

این گزارش حاکی از آن است که در سراسر این منطقه، کمتر از نیمی از بیکاران از مزایای بیکاری یا کمک‌های اجتماعی بهره‌مند می‌شوند. طبق یک مطالعه که در گزارش به آن اشاره شده، بین سال‌های ۱۹۹۱ و ۱۹۹۵ نرخ دریافت‌کنندگان مزایای بیکار داشت. این گزارش تأکید می‌کند با وجود ادامه حدود ۸۰ درصد به کمتر از ۴۰ درصد، در لهستان از ۷۵ درصد به ۵۵ درصد و در اسلواکی از ۸۲ درصد به ۲۷ درصد رسید.

این آمار نشان‌دهنده کاهش دسترسی افراد بیکار به حمایت‌های مالی است که به‌طور ویژه در دوران پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و تغییرات اقتصادی آن دوره در این کشورها رخ داد و تأثیر قابل توجهی بر امنیت شغلی و درآمدی افراد بیکار داشت. این گزارش تأکید می‌کند با وجود ادامه مشکلات اقتصادی، طرح‌های بازنشتستگی پیش از موعد و از افتادگی که زمانی در منطقه مورد توجه بود، جوابگو نیست. همچنین هر دو ابزار در بلندمدت هزینه بیشتری نسبت به طرح‌های مزایای بیکاری دارند و کارمندان را از کار مولد منحرف

کدام کشورها کمترین مزایای بیمه بیکاری را دارند

می‌کنند. موضوع یادشده به این معناست که سیاست‌های کنونی برای مدیریت بیکاری و از کار افتادگی باید تغییر کند تا تأکید بیشتری بر روی فعالیت‌های مولد و ایجاد مشاغل جدید داشته باشد. بسیاری از کارشناسان اقتصادی بر این باورند که بهتر است تمرکز بیشتری روی برنامه‌های حمایتی از بیکاران و توسعه مهارت‌ها وجود داشته باشد تا افراد بتوانند به نیروی کار فعال برگردند.

قانون حمایت از اشتغال در کشورهای اروپای مرکزی و شرقی به‌طور کلی به دلیل گذشته سوسیالیستی آن‌ها قوی باقی مانده است اما بر اساس این گزارش، وضعیت در برخی از کشورها به‌شکل قابل توجهی در حال تغییر است. قوانین در حال اصلاح هستند تا روند استخدام و اخراج را تسهیل کنند. اجرای قوانین حمایتی اغلب در بخش خصوصی که به سرعت در حال رشد است و اتحادیه‌ها ضعیف هستند و بسیاری از کارگران حقوق خود را نمی‌دانند، سست است. این تغییرات نشان‌دهنده یک تحول در سیاست‌های اشتغال و بازار کار است که می‌تواند بر حقوق کارگران و امنیت شغلی آن‌ها تأثیر بگذارد. به همین دلیل، نیاز به آگاهی‌بخشی و تقویت اتحادیه‌های کارگری در این کشورها احساس می‌شود تا کارگران بتوانند از حقوق خود دفاع کنند.

آمریکای لاتین و کارائیب

در این منطقه، نرخ‌های جایگزینی مزایا بین ۴۰ تا ۸۰ درصد از درآمد‌ها متغیر است (نرخ‌های جایگزینی مزایا به درصدی از درآمد قبلی فرد اشاره دارد که در دوران بیکاری به‌عنوان مزایای بیکاری به او پرداخت می‌شود). در آرژانتین و شیلی، مزایا بر اساس طول مدت بیکاری به‌صورت تدریجی کاهش می‌یابد و این مزایا از حداقل چهارماه تا حداکثر یک سال تمدید می‌شود. در سال‌های اخیر، بر توسعه خدمات شغلی برای بیکاران که شامل بهبود جریان اطلاعات درباره فرصت‌های شغلی و کمبود مهارت‌ها، تسهیل جابه‌جایی کارگران، مدیریت برنامه‌های آموزشی و ارائه یارانه‌های شغلی برای بیکاران است تأکید بیشتری شده است. کشورهایی که در دهه ۱۹۹۰ سیاست‌های فعال بازار کار را معرفی کرده‌اند شامل آرژانتین، باربادوس، برزیل، مکزیک، پرو و اروگوئه هستند.

آسیا

در بنگلادش، هند و پاکستان، قوانین کارفرمایان را ملزم به پرداخت غرامت یا حق سنوات در هنگام خاتمه اشتغال می‌کند. با این حال، پوشش چنین قوانینی بسیار محدود است و تنها تعداد کمی از جمعیت کاری، به‌ویژه افرادی که در شرکت‌های بزرگ در بخش رسمی مشغول به کار هستند، از این مزایا بهره‌مند می‌شوند. بسیاری از کارگران، به‌خصوص کسانی که در بخش‌های غیررسمی یا شرکت‌های کوچک کار می‌کنند، این مزایا را دریافت نمی‌کنند و این موضوع آن‌ها را در مواجهه با از دست دادن شغل آسیب‌پذیر می‌کند.

در کره جنوبی، برنامه‌های بیمه بیکاری که ابتدا در سال ۱۹۹۵ ایجاد شده بود، در پاسخ به افزایش شدید بیکاری ناشی از بحران مالی آسیا در سال ۱۹۹۸ به سرعت گسترش یافت. این تغییرات به منظور حمایت از افرادی که در نتیجه بحران اقتصادی شغل خود را از دست داده بودند، انجام شد و نشان‌دهنده تلاش دولت برای تأمین امنیت اقتصادی شهروندان در شرایط بحرانی بود.

در این گزارش آمده است: «این گسترش، بخشی از یک معامله دوسویه بود که توسط دولت و سازمان‌های کارفرمایان پذیرفته شد تا موافقت سازمان‌های کارگری را برای تغییرات قانونی به‌دست آورد؛ تغییراتی که برای تسهیل اخراج‌ها در شرایط خاص طراحی شده بود. مزایای بیکاری معادل ۵۰ درصد از درآمد کارگر در ماه پیش از اخراج تعیین شده است اما هرگز کمتر از ۷۰ درصد حداقل دستمزد نخواهد بود. مدت‌زمان این مزایا به سن زمان اخراج و طول دوره بیمه‌شده بستگی دارد.» منبع: ILO

تصویب مجلس هم بتوان دستور آن را صادر کرد. تردیدها بر سر مشروعیت اعلام وضعیت اضطراری باعث شد شرکای ائتلاف دولتی موافقت خود با آن را اعلام نکنند و ویلدرس نیز از آن چشم‌پوشد. اما اقدامات پیشنهادی در سبب ارائه‌شده به مجلس را تاریخی و سخت‌گیرانه‌ترین سیاست پناهندگی در این کشور نامید. تشدید قوانین پناهندگی از اهداف اصلی ائتلاف راست‌گرای دولت هلند به‌شمار می‌رود که برای اولین‌بار شامل حزب ویلدرس هم می‌شود. شمار متقاضیان پناهندگی در هلند عددی ثابت و حدود ۴۰ هزار نفر در سال است. با این همه سال‌هاست که دولت برای اسکان آنان به دلیل تدابیر ریاضتی و کمبود مسکن با مشکل مواجه است. در ماه سپتامبر هلند از کمیسیون اتحادیه اروپا درخواست کرد تا از قوانین مشترک پناهندگی معاف شود اما ایلو یوهانسون، کمیسر امور داخلی اتحادیه اروپا با استناد به قرارداد اتحادیه اروپا این درخواست را رد کرد.

تلاش دولت هلند برای سخت‌تر کردن قوانین پناهندگی

ترک می‌کنند تأثیر خواهد گذاشت. منتقدان به اجرای این طرح را، نه‌تنها در میان مخالفان یا اپوزیسیون دولت هلند بلکه در میان وکلا، ادارات و شهرداری‌ها باید یافت. انجمن شهرداری‌ها که تاکنون مسئول اسکان پناهجویان بود این پیشنهادها را موجب هرج ومرج خوانده است. شهرداری‌های مناطق مرزی، کنترل‌های برنامه‌ریزی شده را رد کرده و آن را زیان‌آور و راه‌حل صوری می‌نامند. از این‌ها گذشته، شهرداری‌ها گوشزد می‌کنند که کنترل‌های مرزی آلمان به‌طور مرتب باعث ترافیک و سوانح می‌شود. شرکت‌های حمل و نقل نیز از بالا رفتن هزینه‌ها به دلیل تأخیرها شکایت دارند.

وضعیت اضطراری پناهندگی

ایده اعلام وضعیت اضطراری پناهندگی که به‌ویژه از سوی خرت ویلدرس حمایت می‌شد از پیشنهادهای ارائه‌شده کنار گذاشته شده تا در صورت لزوم بدون

بازگردانده شوند و پناهجویان دارای اجازه اقامت در اماکنی مانند اقامتگاه‌های کانتینری اسکان داده شوند. تصویب پیشنهادهای تشدید قوانین پناهندگی باید در هر دو مجلس هلند به رأی گذاشته شود.

محدود کردن اعطای مجوز اقامت

طبق بسته جدید، اعطای مجوز یا اجازه اقامت دائم به متقاضیان پناهندگی در آینده باید لغو شده و جای آن را اقامت‌های سه‌ساله بگیرد تا تمدید آن بعد از بررسی‌های لازم انجام شود. به علاوه، این قانون که شهرداری‌ها را مکلف به ارائه مسکن به مهاجران می‌کند باید لغو و الحاق خانواده نیز محدود شود.

اسخوف بیان می‌کند که نمی‌تواند تخمین بزند این اقدامات دقیقاً بر چه تعدادی تأثیر خواهند گذاشت اما این‌ها همان‌طور که دولت راست‌گرای او گفته، مهاجرت را محدود خواهد کرد. کل این بسته بدون شک بر تعداد افرادی که به هلند می‌آیند و شمار آن‌هایی که این کشور را

دولت هلند بسته‌ای برای سخت‌تر کردن قوانین پناهندگی و کنترل مرزها ارائه کرده است. با این حال طرح بحث‌برانگیز اعلام وضعیت اضطراری به دلیل «بحران پناهندگی»، از روی میز برداشته شده است.

هلند می‌خواهد تا پایان ماه نوامبر کنترل‌های مرزی را اعمال کند و مهاجرانی که وارد این کشور شده‌اند را به بلژیک و آلمان پس بفرستد. دیک اسخوف، نخست‌وزیر هلند بسته‌ای برای سخت‌تر کردن قوانین پناهندگی به مجلس این کشور در لاهه ارائه کرده که شامل کنترل‌های مرزی می‌شود. بر سر این بسته چهار فراقسیون دولتی، از جمله فراقسیون راست افراطی خرت ویلدرس، رهبر حزب «برای آزادی» به توافق رسیده‌اند.

دولت همچنین می‌خواهد بخش‌هایی از سوریه را امن اعلام کرده و پناهجویان سوری را به کشورشان بازگرداند. افرادی که تقاضای پناهندگیشان رد شده باید سریع‌تر